

**ІНСТИТУТ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ
ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ ЗАЙНЯТОСТІ УКРАЇНИ**

ТЕРЕЩЕНКО Микола Миколайович

УДК 351.9:3.072.2:342.571

**ВЗАЄМОДІЯ ДЕРЖАВНОГО ТА ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ ЯК
ІНСТРУМЕНТ РЕАЛІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ**

25.00.02 – механізми державного управління

АВТОРЕФЕРАТ

дисертація на здобуття наукового ступеня
кандидата наук з державного управління

КИЇВ – 2020

Дисертацією є рукопис.

Робота виконана в Інституті підготовки кадрів державної служби зайнятості України.

Науковий керівник – доктор наук з державного управління, доцент
ДМИТРЕНКО Геннадій Васильович,
Інститут підготовки кадрів державної служби
зайнятості України,
професор кафедри публічного управління та
адміністрування.

Офіційні опоненти: доктор наук з державного управління, професор,
заслужений діяч науки і техніки України
СЕМЕНЧЕНКО Андрій Іванович,
Національна академія державного управління
при Президентові України,
директор Інституту вищих керівних кадрів;

кандидат наук з державного управління
КУЧЕР В'ячеслав Анатолійович,
Національне агентство кваліфікацій,
керівник Секретаріату.

Захист відбудеться *«09» липня 2020 року о 15-й годині* на засіданні спеціалізованої вченої ради Д 26.891.02 Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості України за адресою: 03038, м. Київ, вул. Нововокзальна, 17, к. 201.

З дисертацією можна ознайомитись у бібліотеці Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості України (03038, м. Київ, вул. Нововокзальна, 17).

Автореферат розісланий *05 червня 2020 року*.

Вчений секретар
спеціалізованої вченої ради

М. З. Масик

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми. В умовах реформаційної деконструкції системи публічного управління України, розвитку громадянського суспільства, демократизації процесів та інститутів зміцнення сервісного потенціалу держави головним атрибутом виступає паритетна спроможність громадськості здійснювати результативний контроль за органами публічної влади. Зважаючи на це, органи публічної влади, будучи зацікавленими у стратегічній і функціональній результативності своєї діяльності, мають створювати відповідний простір для налагодження ефективної контролюючої взаємодії з інститутами громадянського суспільства. Така взаємодія громадського та державного контролю обумовлена потребою модернізації системи публічного управління України, підвищенням якості реалізації її функцій та надання сервісних послуг, необхідністю консолідації зусиль держави та громадянського суспільства щодо прийняття ефективних державно-управлінських рішень, зацентрованих на потребах громадян. Утвердження результативної взаємодії громадськості та органів публічної влади в системі публічного управління України забезпечать сталість та збалансованість громадсько-державної вертикалі, демократизацію інститутів, уповноважених на здійснення безпосередніх функцій контролю, ефективність інструментів, які б слугували політичному плюралізму та реалізації прав та здійснення відповідальності інститутами громадянського суспільства та органами публічної влади. Такий підхід передбачає концептуальне, методологічне, технологічне унормування процесів взаємодії громадського та державного контролю та результативних атрибутів їх реалізації як стратегічного інструменту стабілізації системи публічного управління, її протистояння внутрішньополітичним та зовнішньополітичним викликам України.

Загальнометодологічні аспекти громадського та державного контролю закладені в працях таких західноєвропейських вчених, як: Х.Арендт, У.Аренс, Н.Андерсон, П.Друкер, Д.Еванс, М.Йонг, Дж.Кейн, Є.Лі, Б.Краус-Мойзер, Р.Кайрен, М.Кастельс, В.Кроррінг, Б.Кроузет, Т.Кроссвел, Дж.Малген, Д.Норман, К.Ратцель, Дж.Саймон, В.Томас, Ф.Гернстон, Х.Уайтон, У.Уеллс, Дж.Уррі, Ю.Хабермас, С.Хей, Дж.Харрісон, В.Шебера, Ф.Фукуяма, Дж.Рудоф, Дж. Вікерс.

Структурно-функціональний аналіз взаємодії громадського та державного контролю представлений у дослідницьких підходах: Дж.Гейдена, А.Олсона, І.Туулі, Л.Стайнера, Дж.Конліна, Дж.Мекентоша, Д.Валадеса, М.Глазунова, О.Лафонтена, А.Міцкевича, Р.Фалмера, К.Хаусхофера, А.Кірьянова, С.Кабашова, О.Долгаєва, І.Гомерова, Х.Дж.Рейні, З.Бжезінського, Б.Баді.

У межах вітчизняних дослідницьких підходів окремі аспекти взаємодії громадського та державного контролю як структурної умови функціонування системи публічного управління представлені в працях таких вчених, як: Є.Бородін, Т.Василевська, К.Ващенко, Р.Войтович, В.Волянський, П.Витко, П.Ворона, Н.Гончарук, В.Гошовська, Г.Глебов, Н.Грицяк, В.Діуліна, О.Дяків, Ю.Ковбасюк, Л. Гопоненко, С.Динисюк, І. Журавська, С. Косінов, К. Костовська,

А.Крупник, С.Кушнір, І.Сквірський, Н.Липовська, М.Пилипчук, Н.Протасова, Л.Прокопенко, А.Рачинський, В.Рижих, А.Семенченко, С.Серьогін, С.Чукот, І.Шпекторенко та ін.

Незважаючи на значний діапазон наукових розробок з даної проблематики, комплексного дослідження взаємодії державного та громадського контролю як інструменту реалізації публічного управління не здійснювалось. З огляду на це артикулюється доцільність дослідження актуальних наукових і прикладних проблем громадського та державного контролю як структурно-функціональної складової побудови ефективної системи публічного управління. Методологічне розроблення даної проблематики сприяє розвитку теорії державного управління, поглибленню уявлень щодо оптимізації системи публічного управління та її впливу на розвиток громадянського суспільства.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дане дисертаційне дослідження виконувалося згідно з комплексними науково-дослідними роботами Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості України «Управління інноваційно-інвестиційним розвитком регіону в умовах децентралізації та регіональної демократії» (державний реєстраційний номер 0118U005266) «Дослідження проблематики розвитку прямих форм демократії в Україні в умовах децентралізації» (державний реєстраційний номер №01118 U 003560), де дисертант виявив окремі напрямки розроблення вітчизняної моделі взаємодії державного та громадського контролю та їх оптимізаційного впливу на побудову ефективної системи публічного управління, серед яких особлива увага приділялась обґрунтуванню принципів, критеріїв, засобів та моделей впливу громадського контролю на реалізацію державного контролю як інструменту забезпечення відкритості органів публічної влади України.

Мета і завдання дослідження. Метою дисертаційного дослідження є науково-теоретичне обґрунтування взаємодії державного та громадського контролю як інструменту реалізації публічного управління та розроблення практичних рекомендацій щодо вдосконалення процедур та технологій її реалізації в сучасних умовах суспільного розвитку. Досягнення поставленої мети передбачає вирішення відповідних завдань:

- здійснити теоретико-методологічний аналіз контролю у сфері публічного управління в контексті сучасних дослідницьких підходів;

- дослідити сутність та систематизувати основні концепції державного та громадського контролю за діяльністю органів публічної влади;

- здійснити структурно-функціональний аналіз взаємодії державного та громадського контролю, розкрити їх співвідношення у сфері реалізації публічного управління;

- розкрити сутність та структуру, основні принципи, форми, види та функції взаємодії державного та громадського контролю як інструменту реалізації публічного управління;

- ідентифікувати функціональний вплив громадського контролю на реалізацію державного контролю як інструменту забезпечення відкритості органів публічної влади;

- охарактеризувати інструментальний вплив держави на розвиток громадянського суспільства;

- систематизувати нормативно-правове регулювання взаємодії громадського та державного контролю в Україні;

- конкретизувати розширення взаємодії громадського та державного контролю як оптимізаційний механізм розвитку системи публічного управління України.

Об'єкт дослідження – державний та громадський контроль у сфері публічного управління.

Предмет дослідження – механізми взаємодії державного та громадського контролю як інструменти реалізації публічного управління.

Методи дослідження. Теоретико-методологічною основою реалізації дослідницької мети слугує використання таких загальнонаукових і спеціальнонаукових методів: історичний (систематизовано основні дослідницькі підходи до контролю в межах вітчизняної та зарубіжної науки), логічний (розкрито сутність та основні концепції державного контролю), опис (досліджено сутність та основні концепції громадського контролю за діяльністю органів публічної влади), порівняння (співставлено моделі взаємодії державного та громадського контролю у сфері публічного управління впливу в межах західноєвропейських систем державного управління та наведено їх імплементацію у вітчизняну практику), аналізу (охарактеризовано теоретико-методологічні засади дослідження меритократії та її вплив на побудову ефективної держави), синтезу (здійснено структурно-функціональний аналіз співвідношення державного та громадського контролю у сфері реалізації публічного управління), дедукції (розкрито сутність та структуру взаємодії державного та громадського контролю як інструмент реалізації публічного управління), узагальнення (охарактеризовано функціональний вплив громадського контролю на реалізацію державного контролю як інструменту забезпечення відкритості органів публічної влади), моделювання (запропоновано моделі взаємодії державного та громадського контролю у сфері публічного управління), аналітичний (ідентифіковано інструментальний вплив держави на розвиток громадянського суспільства як засіб оптимізації взаємодії громадського та державного контролю в Україні), аксіоматизації (охарактеризовано нормативно-правове регулювання взаємодії громадського та державного контролю та механізми його оптимізації в Україні), аналогії (розкрито розширення взаємодії громадського та державного контролю як оптимізаційний механізм розвитку системи публічного управління України).

Інформаційною базою дослідження є наукові праці вітчизняних та зарубіжних учених, нормативно-правові акти та директивні документи, які стосуються питань державного та громадського контролю і на цій основі

обґрунтування необхідності розроблення вітчизняної моделі їх взаємодії як оптимізаційного інструменту реалізації публічного управління України.

Загалом дослідження ґрунтується на міждисциплінарному підході, враховуючи дотичність розглянутих питань із різних наукових дисциплін та їх інтегрованість.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в теоретико-методологічному обґрунтуванні взаємодії громадського та державного контролю як інструментів реалізації публічного управління й на цій основі вироблення практичних рекомендацій, що конкретизовано у таких наукових положеннях, де:

уперше:

– сформульовано авторське визначення «громадського контролю», який уповноважений установити відповідність діяльності органів публічної влади відповідним нормативам їх функціонування, враховуючи конкретні вимоги суб'єктів громадянського суспільства; встановлено, що за допомогою громадського контролю формуються стандарти нормативної діяльності суспільства та держави, на підставі яких і визначаються відповідні межі інституційного впливу кожного з них у процесах реалізації публічного управління;

– досліджено функціональний вплив громадського контролю на реалізацію державного контролю як інструменту відкритості органів публічної влади; запропоновано поліцентричну модель багатофункціонального контролю у сфері публічного управління, відповідно до якої відбувається здійснення контролю громадськості за громадськістю, що забезпечує детермінований контроль за діяльністю органів публічної влади;

– конкретизовано оптимальну конструкцію взаємодії державного та громадського контролю, яка передбачає: 1) винайдення технологічної тотожності в позиціях між органами публічної влади та інститутами громадянського суспільства, що знімало б протиріччя між рекомендаційним характером громадського контролю та імперативним – державного контролю, оскільки держава, перебираючи на себе відповідні функції громадського контролю, не формально, а реально створює ситуацію залежності громадського контролю від здійснення державного контролю; 2) унормування функціональних позицій органів публічної влади та інститутів громадянського суспільства щодо паритетності формування відповідних інституцій контролю при органах публічної влади, а також квотності, яка стосується збалансування представництва відповідних громадських інституцій;

удосконалено:

– підхід до розуміння сутності контролю як інструменту, який дозволяє виявляти недоліки у функціонуванні системи, аналізувати її за відповідними показниками, створювати передумови для зміни функціональної структури системи публічного управління; доведено, що контроль забезпечує «функціональну активність» управлінської системи, слугуючи утвердженню

ефективної стратегії діяльності структурних підрозділів у довгостроковій перспективі та оптимізації процедур прийняття результативних державно-управлінських рішень;

– методологію обґрунтування поняття державного контролю як системного поняття за діяльністю органів виконавчої влади, яка передбачає здійснення контролю за законністю прийнятих органами виконавчої влади та їх посадовими особами державно-управлінських рішень та дій, що передбачає формування відповідного інституційного ресурсу, який забезпечує його реалізацію; встановлено, що функціональною метою державного контролю є забезпечення законності та приведення у відповідність адміністративних відносин у чітко визначені нормативні рамки, що визначає його безпосередню результативність;

– класифікацію гностичних вимог до розуміння контролю як дієвого механізму, який спрямований на створення базових умов для забезпечення законності та стабільності публічного управління; функціональний формуляр для усунення протиріч між різними інституціями та внутрішніми структурами, які призводять до порушення ієрархічної та функціональної дисципліни у сфері публічного управління; інструмент моніторингу результатів, які отримують органи державного управління внаслідок чітко структурованої й ресурсно забезпеченої діяльності; аналітичну функцію управління, яка являє комплекс заходів, здійснюваних суб'єктом управління (спостереження за підготовкою, прийняттям та ходом реалізації управлінських рішень); функціональний інструмент налагодження «зворотного зв'язку» між усіма суб'єктами державно-управлінської вертикалі та горизонталі;

– вивчення інструментального впливу держави на розвиток громадянського суспільства, відповідно до чого ідентифіковано функціональну й технологічну спроможності системи публічного управління «залучати» потенціал громадянського суспільства для здійснення громадянського контролю й вдосконалення діяльності органів публічної влади;

набули подальшого розвитку:

– конкретизація співвідношення державного та громадського контролю у сфері реалізації публічного управління, відповідно до чого запропоновано методологічну формулу розуміння їх взаємодії за відповідними параметрами, а саме як: 1) засіб отримання суспільством об'єктивної інформації про соціально-політичні, економічні та геополітичні процеси, які відбуваються в державі, включаючи діяльність її інститутів; 2) засіб та гарант забезпечення законності діяльності органів державної влади (паритетність державного та громадського контролю в процесах реалізації публічного управління); 3) форма здійснення управлінської функції, як одна зі стадій управлінського циклу, властива діяльності органів виконавчої влади (вплив державного контролю на громадський контроль); розкрито контрольний потенціал держави та громадськості, їх гностичну синхронність та відмінність у процесах реалізації публічного управління;

– класифікація специфічних рис громадського контролю, які характеризують його відмінність від державного контролю, зокрема: особлива соціально-правова природа й певне функціональне призначення; відсутність владного характеру, обов'язковості, жорсткої регламентації, здійснення від імені громадськості; систематизовано основні засоби розвитку громадського контролю, які детерміновано впливають на результативність здійснення державного контролю, зокрема: підтримка самоорганізації громадян; створення громадських організацій; перетворення громадського контролю на правову форму розвитку громадянського суспільства; обґрунтовано необхідність розширення повноважень громадських організацій щодо реалізації громадського контролю синхронного державному контролю;

– підхід до визначення державного контролю як функції публічного управління, яка спрямована на отримання та аналіз інформації про процеси та явища, які відбуваються в суспільстві, встановлення порушень та відхилень від нормативних та індивідуальних приписів, а також висунення вимог щодо усунення виявлених порушень із метою захисту прав та свобод людини та громадянина, конституційного устрою, підтримання режиму законності; показано, що дана дефініція синхронна у функціональному відношенні з громадським контролем, який також виконує тотожні функціональні повноваження, спрямовані на забезпечення результативності реалізації публічного управління.

Практичне значення одержаних результатів полягає в розробці теоретико-методологічних і практико-прикладних положень, оформлених у конкретні пропозиції, які можуть бути реалізованими і складатимуть основу формування оптимізаційної моделі взаємодії державного та громадського контролю як інструменту реалізації публічного управління в сучасних умовах суспільного розвитку.

Окремі положення дисертаційного дослідження використовувались:

- Головним управлінням Держгеокадастру у Київській області (довідка про впровадження від 12 липня 2019 року №31-10-0.8-9108/2-19);
- Бориспільською районною державною адміністрацією (довідка про впровадження від 28 серпня 2019 року №48/07-46-3774);
- Голосіївською районною в місті Києві державною адміністрацією (довідка про впровадження від 11 листопада 2019 року №100-17128);
- Управлінням державного екологічного нагляду (контролю) у Київській області Державної екологічної інспекції Столичного округу (довідка про впровадження від 28 листопада 2019 року №3/7-29/5153);
- Інститутом підготовки кадрів державної служби зайнятості України (довідка про впровадження від 20 вересня 2019 року).

Розроблені теоретико-практичні положення, висновки та рекомендації можуть бути використані у: дослідженнях, програмах та проєктах відповідних органів державної влади, науково-дослідних інститутах, навчальних закладах та структурах підвищення кваліфікації щодо питань співвідношення державного та громадського контролю у сфері реалізації публічного управління та забезпечення

функціонального впливу громадського контролю на реалізацію державного контролю як інструменту забезпечення відкритості органів публічної влади.

Запропоновані теоретичні положення та практичні рекомендації можуть також становити оптимізаційну основу розширення взаємодії громадського та державного контролю як механізму розвитку системи публічного управління України.

Особистий внесок здобувача. Наукові положення, висновки та практичні рекомендації, які характеризуються новизною і становлять цінність для розвитку науки державного управління, отримані автором самостійно.

Апробація результатів дослідження. Основні положення дисертаційного дослідження були презентовані та обговорені на міжнародних і всеукраїнських науково-практичних конференціях, круглих столах, зокрема: «Проблематика процесу децентралізації надання послуг в об'єднаних територіальних громадах» (м. Київ, 18 квітня 2019 р.), «Сучасні світові тенденції розвитку науки, технологій та інновацій: матеріали» (м. Херсон, 28-29 червня 2019 р.), «Актуальні питання економіки, фінансів, обліку, менеджменту та права: теорія і практика: збірник тез доповідей» (м. Полтава, 2 серпня 2019 р.), «Інтеграція освіти, науки та бізнесу в сучасному середовищі: літні диспути» (м. Дніпропетровськ, 1-2 серпня 2019 р.), «Проблеми розвитку науки в контексті трансформацій суспільства» (м. Полтава, 30-31 серпня 2019 р.), «Сучасний рух науки» (м. Дніпропетровськ, 1-2 грудня 2019 р.).

Дисертація обговорювалась та набула схвалення на засіданні кафедри публічного управління та адміністрування Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості України.

Публікації. Наукові результати дисертаційного дослідження опубліковано в 13 наукових працях, зокрема: 6 статей, опублікованих у фахових виданнях з державного управління, 1 публікація в іноземному фаховому виданні та 6 тез у матеріалах науково-практичних конференцій.

Структура дисертації. Структура дисертації зумовлена логікою, предметом, метою та завданнями дослідження. Дисертаційна робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел. Загальний обсяг дисертації викладено на 211 сторінках, обсяг основного тексту складає 181 сторінку. Список використаних джерел налічує 248 найменувань.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ ДИСЕРТАЦІЇ

У **вступі** обґрунтовано актуальність теми, ступінь її наукової розробленості, сформульовано мету та визначено завдання, об'єкт і предмет дослідження, наведено ступінь наукової новизни одержаних результатів, їх теоретичне та практичне значення, подано дані щодо апробації дисертації та публікацій, які підтверджують результати дослідження.

У **першому розділі** – *«Теоретико-методологічний аналіз державного та громадського контролю у сфері публічного управління»* – розкрито сутність контролю у сфері публічного управління в контексті сучасних дослідницьких

підходів, систематизовано основні концепції державного та громадського контролю за діяльністю органів публічної влади.

Ідентифіковано контроль у сфері публічного управління, враховуючи багатоваріантну структуру підходів до його визначення як ознаку змісту державного управління; форму та вид діяльності, спостереження і перевірки відповідності процесу функціонування об'єкта прийнятним управлінським законам, планам, нормам, стандартам, правилам, наказам, що слугує виявленню результатів впливу суб'єкта на об'єкт, функціональних відхилень від вимог управлінських рішень; інструмент, який дозволяє виявляти відповідні недоліки у функціонуванні системи, аналізувати її за відповідними показниками, створювати відповідні передумови для зміни функціональної структури системи публічного управління. Доведено, що контроль забезпечує «функціональну активність» управлінської системи, слугує утвердженню ефективної стратегії діяльності структурних підрозділів у довгостроковій перспективі та оптимізації процедур прийняття результативних державно-управлінських рішень. Показано результативність впливу контролю на ресурсний потенціал стабільності й збалансованості функціонування системи публічного управління. Встановлено, що технологічно запровадження контролю забезпечує підвищення якості й результативності процесів управлінської діяльності.

Розкрито сутність державного контролю як системного моніторингу діяльності органів виконавчої влади, який передбачає здійснення контролю за законністю прийнятих органами виконавчої влади та їх посадовими особами державно-управлінських рішень та дій; визначено основні підходи: форма здійснення державної влади, яка забезпечує дотримання законів й інших нормативних актів, що видаються органами державної влади. Встановлено, що функціональною метою державного контролю є забезпечення законності та приведення у відповідність адміністративних відносин у чітко визначені нормативні рамки, що визначає його безпосередню результативність; інструмент фіксування адекватності (відповідності) цілей прийнятих рішень дій, що здійснюються для досягнення цілей та дозволяє визначити на скільки вжиті заходи щодо зміни об'єкту відповідають прогнозованому стану даного об'єкта. Розмежовано функції з контролю та нагляду законодавчої і нормативної уніфікації даної термінології та концепції (підвищення ефективності контрольно-наглядової діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування, яка передбачає відповідні напрямки розвитку системи контролю та нагляду у сфері державного управління в межах регулювання та реалізації її дозвільної діяльності, а також здійснення контрольних та наглядових заходів).

Охарактеризовано громадський контроль за діяльністю органів публічної влади в контексті дослідницьких підходів як самостійну функцію публічного управління, яка передбачає реалізацію обов'язкових вимог до забезпечення захисту основ конституційного ладу, законних прав та інтересів громадян і системи національної безпеки держави; ефективний інститут саморегульованого громадянського суспільства, який забезпечує вивчення та оцінку результатів

функціонування органів влади і управління, встановлення відповідності їх фактичного стану і структури необхідному рівню і критеріям ефективності, прийняття відповідних заходів щодо усунення виявлених недоліків. Показано відмінність соціального (активна діяльність по контролю державними і муніципальними органами разом із громадськими об'єднаннями та організаціями, економічними підприємствами, включаються окремі громадяни, безпосередньо, без допомоги інститутів громадянського суспільства, які захищають свої інтереси) від громадського (спільна діяльність державних і громадських інститутів, спрямована на припинення і (або) недопущення порушення прав і законних інтересів громадян, підвищення надійності та ефективності діяльності держави) контролю, яка базується на абстрагуванні статусно-функціональної ролі держави в цьому процесі й розширенні перспективи повноважень громадянського суспільства. Доведено, що громадський контроль, на відміну від суспільного контролю, стосується, передусім, діяльності інститутів громадянського суспільства та окремих громадян, уповноважених здійснювати відповідний нагляд за певними процесами у сфері публічного управління, ототожнення громадського та політичного контролю, що розмиває його гностично-функціональний зміст у системі публічного управління, оскільки його функціональним призначенням є попередження домінування силових інститутів держави над політичними та суспільними.

Класифіковано основні ознаки громадського контролю, зокрема: метод координації та об'єднання зусиль суспільства для вирішення нагальних завдань; важливий засіб забезпечення балансу інтересів різних соціальних груп і недопущення конфліктів даних інтересів. Виокремлено два базових механізми контролю: контроль згори і знизу.

У **другому розділі** – *«Структурно-функціональний аналіз взаємодії державного та громадського контролю як інструменту реалізації публічного управління»* – розкрито співвідношення державного та громадського контролю у сфері реалізації публічного управління, сутність та структуру, основні принципи, форми, види та функції взаємодії державного та громадського контролю як інструментів реалізації публічного управління, функціональний вплив громадського контролю на реалізацію державного контролю як інструменту забезпечення відкритості органів публічної влади.

Охарактеризовано співвідношення державного та громадського контролю у сфері реалізації публічного управління, відповідно до чого запропоновано методологічну формулу розуміння їх взаємодії за відповідними параметрами. Запропоновано подвійну методологічну формулу ідентифікації громадського контролю, яка включає такі складові, як: 1) ефективний інститут саморегульованого громадянського суспільства та 2) ефективну форму протидії зловживанням, можливим у діяльності державного апарату. На підставі цього доведено, що детермінація громадського та державного контролю є новою якістю функціональної синергії, відповідно до якої забезпечується якісно новий стан функціонування сфери публічного управління. Розкрито дуальність громадського

та державного контролю, на підставі чого визначено єдину функціональну горизонталь між ними, яка стосується єдності їх функцій у забезпеченні результативності реалізації публічного управління (державний контроль є прямою функцією держави, а громадський контроль є однією з функцій розвитку громадянського суспільства та його впливу на державу). Ідентифіковано специфічні риси громадського контролю, які характеризують його відмінність від державного контролю, серед яких: особлива соціально-правова природа і певне функціональне призначення; відсутність владного характеру, обов'язковості, відсутність жорсткої регламентації. Систематизовано основні засоби розвитку громадського контролю, які детерміновано впливають на результативність здійснення державного контролю, зокрема: підтримка самоорганізації громадян; створення громадських організацій; перетворення громадського контролю на правову форму розвитку громадянського суспільства; обґрунтовано необхідність розширення повноважень громадських організацій щодо реалізації громадського контролю.

Розкрито сутність взаємодії державного та громадського контролю як інструментів реалізації публічного управління, під якою розуміється синтезована діяльність органів державної влади та громадянського суспільства із забезпечення та виконання державою своїх зобов'язань перед суспільством. Розроблено структуру взаємодії громадського та державного контролю у сфері публічного управління. Встановлено, що держава має створювати відповідний інституційний простір для розвитку контролюючого потенціалу громадянського суспільства, а його представники мають ініціювати формування певних синергійних та мотиваційних умов для того, аби держава, розширюючи межі своєї взаємодії із суспільством, запроваджувала більш результативні форми контролю за суб'єктами реалізації відповідних функцій у сфері публічного управління.

Наведено багаторівневу структуру його ідентифікації, зокрема: вид соціального контролю; функція громадянського суспільства, яка реалізується в діяльності громадян та інститутів громадянського суспільства щодо органів публічної влади; спосіб забезпечення законності й правопорядку, а також протидія корупції. Обґрунтовано структурне призначення громадського контролю через призму його результативності в напрямку виявлення порушень діючого законодавства з боку органів публічної влади, що суттєвою мірою звужує методологічне й технологічне його призначення в напрямку впливу на забезпечення багатофакторності, відкритості органів публічної влади. Обґрунтовано доцільність належного інституційного реагування держави на результати громадського контролю та забезпечення оптимальних умов його реалізації.

У **третьому розділі** – *«Механізми оптимізації взаємодії громадського та державного контролю в Україні»* – охарактеризовано інструментальний вплив держави на розвиток громадянського суспільства, нормативно-правове регулювання взаємодії громадського та державного контролю.

Запропоновано обернену конструкцію впливу громадськості на діяльність держави по відношенню до традиційної, на підставі чого наведено аргументацію гностичної функціональної й технологічної потреби держави впливати на розвиток громадянського суспільства й у такий спосіб використовувати його потенціал з метою оптимізації сфери публічного управління. На підставі цього показано зворотній вплив: з одного боку, держава створює відповідний інституційний простір для розвитку громадянського суспільства, а з іншого – здобуває можливість для використання його впливу на зміцнення внутрішньої функціональної системи. Доведено, що держава в Україні має так перебудувати свій технологічний потенціал, щоб мотивувати й стимулювати структурний розвиток громадянського суспільства й створити для нього відповідний нормативний простір для контролю громадськості за органами публічної влади, який би слугував попередженню та припиненню порушення прав і свобод громадян.

Встановлено, що держава, як стратегічний гарант забезпечення результативності функціонування системи публічного управління, має володіти інструментом стримувань та противаг щодо збалансування контролю з боку громадськості та органів державної влади, створюючи інституційний простір, який би мотивував суспільство до активної контролюючої позиції по відношенню до органів публічної влади; розроблено оптимальну конструкцію взаємодії державного та громадського контролю.

Охарактеризовано нормативно-правове регулювання взаємодії громадського та державного контролю в Україні, яке забезпечується шляхом запровадження відповідних нормативних документів, а саме: 1) базові положення; 2) стратегічні Закони України у відповідній галузі; 3) нормативно-правові акти, які забезпечують регулювання громадського контролю в окремих сферах публічно-владних правовідносин та публічного урядування. Доведено, що в межах діючої нормативно-конструкції відсутня методологічна детермінація взаємодії понять громадський та державний контроль, у переважній більшості випадків вони розглядаються як відокремлені термінологічні субстанції. Деталізовано зміст основних нормативних документів, які закладають технологічні передумови для оптимізації взаємодії інститутів громадянського суспільства та органів публічної влади та паритетності реалізації ними контрольних функцій (Закони України: «Про громадські об'єднання», «Про політичні партії», «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності», «Про звернення громадян», «Про доступ до публічної інформації», «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації», «Про Кабінет Міністрів України»).

Досліджено розширення взаємодії громадського та державного контролю як оптимізаційний механізм розвитку системи публічного управління України, що передбачає обопільність поєднання функцій громадськості та органів публічної влади щодо забезпечення стабільності функціонування й оптимізації системи

публічного управління. Розроблено оптимізаційні заходи, які слугують розширенню взаємодії між ними, серед яких: законодавче закріплення нових сфер реалізації громадського та державного контролю; створення спеціальних органів, уповноважених запроваджувати громадський та державний контроль; автономізація спеціалізованих інститутів у сфері публічного управління, які здійснюють громадський та державний контроль; постійне розширення форм взаємодії громадського та державного контролю над процесами реалізації функцій публічного управління; обґрунтовано доцільність посилення стратегічного характеру контролю, який би слугував цілям, завданням розвитку стабільного розвитку суспільства, дієвості прийнятих рішень, реалізації визначених планів та їх націленості та стратегічний результат. З'ясовано, що розширення контролюючого потенціалу інститутів громадянського суспільства дозволяє громадянам здійснювати вільний та ефективний контроль у сфері публічного управління, унаслідок якого органи публічної влади вимушені будуть звужувати свою функціональну незалежність.

Розроблено механізм громадсько-державної експертизи як оптимізаційний механізм розширення взаємодії громадського та державного контролю, який передбачає паритетну участь інститутів громадянського суспільства та органів публічної влади в процесах формування та реалізації публічного управління, формування експертного висновку, слугує узгодженню приватних інтересів громадянського суспільства та загальностратегічних, реалізація яких покладається на органи публічної влади. Визначено оптимізаційні параметри функціонування інститутів громадянського суспільства та органів публічної влади, які забезпечують розширення взаємодії громадського та державного контролю.

ВИСНОВКИ

У дисертаційному дослідженні розв'язано важливу наукову проблему, яка полягає в розробленні авторського підходу до обґрунтування теоретико-методологічної взаємодії громадського та державного контролю як інструментів реалізації публічного управління, відповідно до чого сформульовано такі висновки та рекомендації.

1. Здійснено теоретико-методологічний аналіз контролю у сфері публічного управління, відповідно до чого наведено багатоваріантну структуру підходів до його визначення, де його розуміють як: форму та вид діяльності зі спостереження і перевірки відповідності процесу функціонування об'єкта прийнятним управлінським законам, планам, нормам, стандартам, правилам, наказам, що слугує виявленню результатів впливу суб'єкта на об'єкт, функціональних відхилень від вимог управлінських рішень. Показано результативність впливу контролю на ресурсний потенціал стабільності й збалансованості функціонування системи публічного управління; встановлено, що запровадження контролю забезпечує підвищення якості й результативності процесів управлінської діяльності, у такий спосіб інтегровано переводячи її на

вищий рівень ієрархічності функціонування. Класифіковано гностичні вимоги до визначення контролю як: дієвого механізму, який спрямований на створення базових умов для забезпечення законності та стабільності публічного управління.

2. Розкрито сутність державного контролю як інструменту фіксування відповідності цілей прийнятих рішень, дій, що здійснюються для досягнення цілей, результатів, що дозволяє визначити наскільки вжиті заходи щодо зміни об'єкта відповідають прогнозованому стану цього об'єкта. На основі систематизації основних дослідницьких підходів встановлено, що функціональною метою державного контролю є забезпечення законності та приведення у відповідність адміністративних відносин у чітко визначені нормативні рамки, що визначає його безпосередню результативність. З'ясовано основні концепції контролю, які передбачають відповідні напрямки розвитку системи контролю та нагляду у сфері державного управління в межах регулювання та реалізації її дозвільної діяльності, а також здійснення контрольних та наглядових заходів.

Охарактеризовано громадський контроль за діяльністю органів публічної влади в контексті дослідницьких підходів як: самостійну функцію публічного управління та ефективний інститут саморегульованого громадянського суспільства, який забезпечує вивчення та оцінку результатів функціонування органів публічної влади, встановлення відповідності їх фактичного стану і структури необхідному рівню і критеріям ефективності, прийняття відповідних заходів щодо усунення виявлених недоліків. Розмежовано соціальний та громадський контроль, основна відмінність яких базується на абстрагуванні статусно-функціональної ролі держави в цьому процесі й розширенні перспективи повноважень громадянського суспільства.

Класифіковано основні ознаки громадського контролю: важливий засіб забезпечення балансу інтересів різних соціальних груп і недопущення конфліктів цих інтересів; метод координації та об'єднання зусиль суспільства для вирішення нагальних завдань; слугує гарантом виконання соціальних норм; допомагає виявити факти систематичних, масових порушень прав людини; виокремлено два базових механізми контролю: контроль згори (асоціюється з державним управлінням та політичною системою) і контроль знизу, який передбачає суспільно-політичний контроль, основною метою якого є забезпечення спостереження громадянського суспільства за державою, владою, поліцією, в'язницями, армією.

3. Здійснено структурно-функціональний аналіз взаємодії державного та громадського контролю як інструменту реалізації публічного управління, відповідно до якого розкрито співвідношення державного та громадського контролю у сфері реалізації публічного управління, що дозволило розкрити методологічну формулу їх взаємодії за відповідними параметрами, а саме як: 1) засіб отримання суспільством об'єктивної інформації; 2) засіб та гарант забезпечення законності діяльності органів державної влади (паритетність державного та громадського контролю у процесах реалізації публічного

управління); 3) форма здійснення управлінської функції (вплив державного контролю на громадський контроль). Обґрунтовано синхронність запровадження громадського контролю по відношенню до державного контролю, який, з одного боку, слугує структурною умовою демократизації системи публічного управління, а з іншого – результативністю самого державного контролю. Розкрито дуальність громадського та державного контролю, на підставі чого визначено єдину функціональну горизонталь між ними, яка стосується єдності їх функцій у забезпеченні результативності реалізації публічного управління (державний контроль є прямою функцією держави, а громадський контроль є однією з функцій розвитку громадянського суспільства та його впливу на державу).

4. Обґрунтовано зміст взаємодії державного та громадського контролю як інструментів реалізації публічного управління, під якою розуміється синтезована діяльність органів державної влади та громадянського суспільства із забезпечення та виконання державою своїх зобов'язань перед суспільством. На підставі цього виявлено юридичну природу взаємодії державного та громадського контролю, обумовлену наявністю кореспондуючих прав та обов'язків між суспільством як засновником держави і державою як керуючим суб'єктом. Показано, що за допомогою взаємодії державного та громадського контролю забезпечується налагодження зворотної взаємодії між органами державної влади та громадянським суспільством, що забезпечує результативність функціонування системи публічного управління за відповідними напрямками та у сферах суспільного життя. Визначено певні відхилення від управлінських рішень, а також недотримання відповідних організаційних принципів. Охарактеризовано поліваріантну (дуальну) систему контролю, яка здійснюється спільно державою та громадським сектором та спроможна забезпечити результативність та пошук оптимального розвитку структури публічного управління, яка базується на «дієвому контролі», під яким розуміється необхідна умова сильної влади, важливий механізм підвищення ефективності та результативності державного управління на всіх ланках та рівнях системи управління. Виявлено, що без постійного, дієвого, ефективного та дуального контролю, що супроводжується запровадженням дієвої системи перевірок з боку органів державної влади та громадського сектору, управлінські рішення набувають формального характеру, а сама система діяльності органів публічної влади набуває високої функціональної декларативності.

5. Досліджено функціональний вплив громадського контролю на реалізацію державного контролю як інструменту забезпечення відкритості органів публічної влади, який забезпечує дотримання фундаментального права громадян на участь у процесах публічного управління та отримання ними відкритої інформації про діяльність органів публічної влади. Запропоновано поліцентричну модель багатofункціонального контролю у сфері публічного управління, відповідно до якої відбувається здійснення контролю громадськості за громадськістю, що забезпечує детермінований контроль за діяльністю органів публічної влади, забезпечуючи об'єктивність контролю та мінімізацію процедур

його порушення як з боку держави, так і з боку громадянського суспільства. На підставі цього артикульовано проблему подвійного контролю громадськості за реалізацією громадського контролю та держави за реалізацією державного контролю.

6. Виявлено інструментальний вплив держави на розвиток громадянського суспільства, відповідно до чого ідентифіковано функціональну й технологічну спроможності системи публічного управління «залучати» потенціал громадянського суспільства для здійснення громадського контролю й вдосконалення діяльності органів публічної влади. Показано, що держава як інститут має вибудовувати чіткий «структурно-функціональний каркас» забезпечення розвитку громадянського суспільства, легітимізуючи відповідними нормативними формами його статусність, оскільки лише активна роль держави в цьому процесі задає нормативні й інституційні стандарти розвитку громадянського суспільства, підпорядковуючи його діяльність праву, що в такий спосіб гарантує певну технологічну зрілість громадянського суспільства, спроможного належно реагувати на структурні вимоги органів публічної влади. Запропоновано обернену конструкцію впливу громадськості на діяльність держави, на підставі чого наведено аргументацію гностичної функціональної й технологічної потреби держави впливати на розвиток громадянського суспільства й використовувати його потенціал з метою оптимізації сфери публічного управління.

7. Систематизовано нормативно-правове регулювання взаємодії громадського та державного контролю в Україні, включаючи: 1) базові положення; 2) стратегічні Закони України у відповідній галузі; 3) нормативно-правові акти, які забезпечують регулювання громадського контролю в окремих сферах публічно-владних правовідносин. Встановлено, що в межах діючої нормативної конструкції відсутня методологічна детермінація взаємодії понять «громадський» та «державний» контроль, тому вони розглядаються як відокремлені термінологічні субстанції, що знижує їх функціональну результативність у сфері публічного управління. Деталізовано зміст основних нормативних документів, які закладають технологічні передумови для оптимізації взаємодії інститутів громадянського суспільства та органів публічної влади; розроблено механізм оптимізації нормативно-правового регулювання взаємодії громадського та державного контролю в Україні, який передбачає розроблення проєкту Закону України «Про громадський контроль в Україні», який би визначав мету, завдання, функції та процедури реалізації контрольних заходів, встановлював відповідні форми правовідносин у різних сферах публічного управління з приводу реалізації різних форм взаємодії громадськості та органів публічної влади та реалізацію ними спільних контрольних повноважень.

8. Охарактеризовано розширення взаємодії громадського та державного контролю як оптимізаційний механізм розвитку системи публічного управління України, що передбачає обопільність поєднання функцій громадськості та органів публічної влади. Розроблено оптимізаційні заходи, які слугують розширенню

взаємодії між ними, зокрема: законодавче закріплення нових сфер реалізації громадського та державного контролю; створення спеціальних органів, уповноважених на його здійснення; автономізація спеціалізованих інститутів у сфері публічного управління, які здійснюють контроль; постійне розширення форм взаємодії громадського та державного контролю на процеси реалізації функцій публічного управління. Досліджено механізм громадсько-державної експертизи як оптимізаційний механізм розширення взаємодії громадського та державного контролю, який передбачає паритетну участь інститутів громадянського суспільства та органів публічної влади в процесах формування та реалізації публічного управління. Класифіковано оптимізаційні параметри (відповідність діяльності органів публічної влади та інститутів громадянського суспільства узятим завданням; виконання покладених на них функціональних обов'язків, зважаючи на вимоги розвитку та вдосконалення системи публічного управління; показники ефективності чи неефективності виконання покладених на них функцій; причини, які стримують, або слугують результативності виконання відповідних завдань) функціонування інститутів громадянського суспільства та органів публічної влади, які забезпечують розширення взаємодії громадського та державного контролю.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Праці, які відображають основні наукові результати дисертації

1. Терещенко М.М. Інституційні передумови процесу охорони земель України. *Економіка та держава. Серія: державне управління*. 2018. № 7. С. 100-104.
2. Терещенко М.М. Державний контроль: сутність, основні підходи та концепції. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія «Державне управління»*. 2019. № 30 (69) № 4. С. 117-121.
3. Терещенко М.М. Функціональний вплив громадського контролю на реалізацію державного контролю як інструменту забезпечення відкритості органів публічної влади. *Економіка та держава. Серія: державне управління*. 2019. № 4 (12). С. 113-116.
4. Терещенко М.М. Співвідношення державного та громадського контролю у сфері реалізації публічного управління. *Держава та регіони*. 2019. № 3 (67). С. 135-139.
5. Терещенко М.М. Деякі аспекти взаємодії державного та громадського контролю як інструменту реалізації публічного управління. *Державно-управлінські студії*. 2018. № 9 (11). URL: studio.ipk.edu.ua
6. Терещенко М.М. Розширення взаємодії громадського та державного контролю як оптимізаційний механізм розвитку системи публічного управління України. *Економіка та держава. Серія: державне управління*. 2019. №. 1. С. 110-115.

Статті в зарубіжних виданнях

7. Tereshchenko M.M. Public control over activity of public authorities in the context of research approaches. *Central European journal for science and research*. 2019. № 6 (58). P. 36-40.

Праці, які додатково відображають наукові результати дисертації

8. Терещенко М.М. Деякі аспекти надання адміністративних послуг органами публічної влади. *Проблематика процесу децентралізації надання послуг в об'єднаних територіальних громадах*: збірник матеріалів доповідей та тез круглого столу (м. Київ, 18 квіт. 2019 р.) / за заг. ред. Р.В.Войтович, П.В.Ворони. К.: ТОВ «Видавничий дім «АртЕк», 2019. С.205-207.

9. Терещенко М.М. Сутність громадського контролю за діяльністю органів публічної влади: методологічні аспекти. *Сучасні світові тенденції розвитку науки, технологій та інновацій*: матеріали наук.-практ. конф. (м. Херсон, 28-29 черв. 2019 р.). Херсон: Вид-во «Молодий вчений», 2019. С.54-57.

10. Терещенко М.М. Основні концептуальні підходи до державного контролю у публічному управлінні. *Актуальні питання економіки, фінансів, обліку, менеджменту та права*: теорія і практика: збірник тез доповідей міжнародної науково-практичної конференції (м. Полтава, 2 серп. 2019 р.): у 2 ч. Полтава: ЦФЕНД, 2019. Ч. 1. С. 51-52.

11. Терещенко М.М. Деякі аспекти громадського контролю за діяльністю органів публічної влади. *Інтеграція освіти, науки та бізнесу в сучасному середовищі*: літні диспути: тези доп. I Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (Дніпропетровськ, 1-2 серп. 2019 р.). Дніпро, 2019. С.105-108.

12. Терещенко М.М. Деякі аспекти співвідношення державного та громадського контролю у сфері реалізації публічного управління. *Проблеми розвитку науки в контексті трансформацій суспільства*: матеріали науково-практичної конференції (м. Полтава, 30-31 серп. 2019 р.). Херсон: Видавництво «Молодий вчений», 2019. С.20-21.

13. Терещенко М.М. Деякі аспекти оптимізації нормативно-правового регулювання взаємодії громадського та державного контролю в Україні. *Сучасний рух науки*: тези доп. I Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (м. Дніпропетровськ, 1-2 груд. 2019 р.). Дніпро, 2019. С. 403-406.

АНОТАЦІЯ

Терещенко М.М. Взаємодія державного та громадського контролю як інструмент реалізації публічного управління. Рукопис.

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата наук з державного управління за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління. Інститут підготовки кадрів державної служби зайнятості України. Київ, 2020.

У дисертаційній роботі розкрито теоретико-методологічні засади дослідження механізмів взаємодії громадського та державного контролю як інструменту реалізації публічного управління, сутність державного контролю як інструменту фіксування відповідності цілей прийнятих рішень дій; показано результативність впливу контролю на ресурсний потенціал стабільності й збалансованості функціонування системи публічного управління.

Здійснено структурно-функціональний аналіз взаємодії державного та громадського контролю як інструменту реалізації публічного управління, відповідно до якого розкрито співвідношення державного та громадського контролю у сфері реалізації публічного управління. Класифіковано основні ознаки громадського контролю; обґрунтовано синхронність запровадження громадського контролю по відношенню до державного контролю.

Досліджено функціональний вплив громадського контролю на реалізацію державного контролю як інструменту забезпечення відкритості органів публічної влади; запропоновано поліцентричну модель багатофункціонального контролю у сфері публічного управління, відповідно до якої відбувається здійснення контролю громадськості за громадськістю. Артикульовано проблему подвійного контролю громадськості за реалізацією громадського контролю та держави за реалізацією державного контролю.

Ключові слова: органи публічної влади, органи державної влади, публічне управління, громадянське суспільство, громадсько-державна експертиза, взаємодія громадського та державного контролю, функціональний вплив, інструментальний вплив, розширення контролю.

ANNOTATION

Tereshchenko M.M. Interaction of state and civil control as a tool for implementing public administration. Manuscript.

The thesis for a Candidate Degree in Public Administration according to specialty 25.00.02 – mechanisms of public administration. Ukrainian State Employment Service Training Institute. Kyiv, 2020.

The thesis revealed the theoretical and methodological principles of researching the mechanisms of interaction between civil and state control as a tool for public administration, revealed the essence of state control as a tool for fixing compliance with the goals of actions, demonstrated the effectiveness of influence of control on the

resource potential of stability and balance of functioning of public administration. Civil control over the activities of public authorities in the context of research approaches, the difference between social and civil control were characterized, which is based on the abstraction of the status and functional role of the state in this process and expanding the prospects of authorities of civil society.

The structural-functional analysis of interaction of the state and civil control as the tool of realization of public management was carried out, according to it the parity of the state and civil control in the sphere of realization of public management was revealed, the basic signs of civil control were classified; the synchronicity of the introduction of civil control in relation to state control was substantiated. The essence of the interaction of state and civil control as a tool for the implementation of public administration was revealed, the basic principles, forms, types, functions of the interaction of state and civil control were systematized.

The functional influence of the civil control on the realization of state control was researched as a tool to ensure openness of bodies of public authorities, a polycentric model of multifunctional control in the field of public administration was proposed, according to it civil control over civil society is exercised, the problem of double control of civil society over realization of civil control and state control over public control was articulated.

The instrumental influence of the state on the development of civil society was revealed, according to it the functional and technological ability of the public administration system to “attract” the potential of civil society for civil control and improvement of activity of bodies of public authorities was identified.

The normative-legal regulation of interaction of civil and state control in Ukraine was systematized, the content of the basic normative documents was detailed which lay down technological preconditions for optimization of interaction of civil society institutions and public authorities, the mechanism of optimization of normative-legal regulation of interaction of civil and state control in Ukraine was elaborated.

The expansion of interaction between civil and state control was characterized as an optimization mechanism for the development of the public administration system of Ukraine, optimization measures which serve to expand the interaction between them, the mechanism of civil-state expertise as an optimization mechanism for expanding interaction between civil and state control were elaborated, optimization parameters of functioning of institutes of civil society and bodies of public administration were classified which ensure expansion of interaction of civil and state control.

Key words: bodies of public administration, bodies of state authorities, public administration, civil society, civil-state expertise, interaction of civil and state control, functional influence, instrumental influence, expansion of control.

SOMMAIRE

Tereshchenko M.M. L'interaction du contrôle étatique et public comme outil de mise en œuvre de l'administration publique. Manuscrit.

La thèse du candidat ès sciences en administration publique sur une spécialité 25.00.02 – mécanismes de l'administration publique. Institut de formation du personnel du Service de l'Etat de l'emploi de l'Ukraine. Kiev, 2020.

La thèse révèle les principes théoriques et méthodologiques de la recherche sur les mécanismes d'interaction entre le contrôle public et le contrôle de l'État en tant qu'outil d'administration publique, révèle l'essence du contrôle de l'État en tant qu'outil pour fixer la conformité aux objectifs des actions, montre l'efficacité du contrôle sur le potentiel des ressources de stabilité et d'équilibre de l'administration publique. Le contrôle public sur les activités des pouvoirs publics dans le cadre des approches de recherche, la différence entre le contrôle social et le contrôle public, qui repose sur l'abstraction du statut et du rôle fonctionnel de l'État dans ce processus et l'élargissement des perspectives de la société civile.

L'analyse structuro-fonctionnelle de l'interaction de l'État et du contrôle public en tant qu'outil de réalisation de la gestion publique est réalisée, selon laquelle la parité de l'État et du contrôle public dans la sphère de réalisation de la gestion publique est ouverte, les signes de base du contrôle public sont classés; la synchronicité de l'introduction du contrôle public par rapport au contrôle étatique est confirmée. L'essence de l'interaction entre le contrôle étatique et public en tant qu'outil de mise en œuvre de l'administration publique est révélée, les principes de base, les formes, les types, les fonctions de l'interaction entre contrôle étatique et public sont systématisés.

L'influence fonctionnelle du contrôle public sur la mise en œuvre du contrôle de l'État en tant qu'outil pour assurer l'ouverture des pouvoirs publics est étudiée, un modèle polycentrique de contrôle multifonctionnel dans le domaine de l'administration publique est proposé, selon lequel le contrôle public sur le contrôle public est exercé, le problème du double contrôle civil sur le contrôle public et la le contrôle l'État sur la réalisation du contrôle de l'État est articulé. L'influence instrumentale de l'État sur le développement de la société civile est révélée, selon laquelle la capacité fonctionnelle et technologique du système d'administration publique à "attirer" le potentiel de la société civile pour le contrôle civil et l'amélioration des pouvoirs publics est identifiée.

La réglementation normative-juridique de l'interaction du contrôle public et étatique en Ukraine est systématisée, le contenu des documents normatifs de base qui établissent les conditions technologiques préalables à l'optimisation de l'interaction des institutions de la société civile et des autorités publiques est détaillé, le mécanisme d'optimisation de la réglementation normative-juridique de l'interaction du contrôle public et étatique en Ukraine est développé.

Mots clés: autorités publiques, autorités publiques, administration publique, société civile, expertise de l'État public, interaction du contrôle public et étatique, influence fonctionnelle, influence instrumentale, expansion du contrôle.

Підписано до друку 01.06.2020
Формат 148x210 мм. Обл.-вид.арк. 0,9.
Наклад 100 прим.

Свідоцтво серії ДК № 1805 від 25.05.2004
Віддруковано з оригінал-макета в Інституті підготовки кадрів державної служби
зайнятості України
03038, м. Київ, вул. Нововокзальна, 17, тел. (044) 536 -14-85